Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 151 (401) ◆ Вівторок, 11 серпня 1992 року. ◆ Ціна 1 крб.

Актуально

Ходіння по лезу

Захоплення азербайджанською армією села Арцвашен Красносельського району Вірменії — це початок неоголошеної війни проти республіки, заявив у зверненні до глав держав СНД, які підписали договір про колективну безпеку, Президент Тер-Петросян. Він закликав керівників країн співдружності виконати свої зобов'язання щодо Вірменії, застосувавши для цього політичні, воєнні та інші механізми. На думку Тер-Петросяна, нині треба вжити термінових заходів проти розгортання широкомасштабної війни між двома країнами.

Прес-секретар вірменського Президента Шугарян повідомив, що керівництво республіки має намір добиватися позачергового засідання Ради Безпеки ООН, на якому було б розглянуто дану проблему.

Добре хоч так

«Позиції Росії і Литви щодо виведення російських військ з території республіки розходяться», — заявив литовський міністр закордонних справ Саударгас. Однак, за словами міністра, під час зустрічі керівників зовнішньополітичних відомств Прибалтійських країн і Росії сторони нарешті чітко висловили своє ставлення до цієї проблеми. На думку Саударгаса, переговори були результативними хоча б тому, що вдалося домовитися про майбутню зустріч Єльцина з Ландсбергісом. А вони вже остаточно вирішать термін виводу російських військ з Литви.

«Останній парад» не передбачається

Останнім часом у деяких засобах масової інформації з'явилося повідомлення про те, що Україна нібито збирається продати за кордон авіаносець «Варяг», який будується у Миколаєві. За коментарем кореспондент нашої газети звернувся до міністра машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України Віктора Антонова.

— Відразу ж відповім однозначно: це брехня. «Варяг» законсервовано на верфі. Причин — кілька. Зокрема, на його доробку потрібно понад 10 мільярдів карбованців (за старими цінами); з Росії не поставлено літаки, електронну та протиповітряну системи і, що найголовніше, Україні такі величезні кораблі не потрібні.

Союз комуністів Криму

Офіційно визнано як громадську організацію Союз комуністів Криму. Голові його координаційної ради Леоніду Грачу вручено реєстраційне посвідчення. У Союз входять зараз 14 міських і районних організацій, які налічують у своїх рядах близько 10 тисяч комуністів. Організація ставить собі за мету задоволення і захист соціальних, економічних та національно-культурних інтересів, а завданням — оновлення і розвиток соціальних прав громадян та їх гарантій. Вона, записано в статуті, протидіятиме будь-яким спробам здійснення змін у суспільстві шляхом ущемлення інтересів трудящих. Особливо відзначалось, що у своїх діях Союз комуністів суворо керуватиметься діючими законами України і Криму.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

КОЖНОМУ СВОЄ СВЯТО

Здавалося б, і державні мужі України, і ветерани Української Повстанської армії боролися за одну справу — незалежність України. А свята у них — окремі. Начебто і дозволили ветеранам УПА пройти урочистим маршем центром міста, і провести урочисте засідання в палаці культури «Україна», який будувався для партійних з'їздів, але...

Офіційно боротьбу УПА не визнано національно-визвольною війною, уряд спромігся виставити з вітальним словом ветеранам міністра культури, а депутатський корпус представляв Степан Хмара.

Звичайно, людям властиво помилятися. Були помилки і у провідників УПА. Скажімо, ілюзія про те, що німці допоможуть виборoти незалежність. Але вони не претендують на місця в пантеоні святих. Один з вояків УПА, якого знаю особисто, казав: «Не треба мені ніякої реабілітації. Реабілітуйте ідею...» Ще є час — до 14 жовтня...

Костянтин ПАРИШКУРА,
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В наступному випуску

КОНЦЕПЦІЯ СУДОВО-ПРАВОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

НЕ ПОСПІШАЮТЬ

Не можна добитись політичної незалежності, не маючи міцної економіки. А вона перебуває в прямій залежності від забезпечення держави хлібом, від того, чи вдасться у нинішньому році закупити в господарств і фермерів України 17 мільйонів тонн зерна. Саме цьому важливому питанню була присвячена зустріч Прем'єр-міністра України Вітольда Фокіна з представниками Президента в районах і головами районних Рад народних депутатів Херсонської області, яка відбулась 8 серпня у будинку культури села Тягинка Бериславського району.

Сьогодні йде закупівля зерна. Держзамовлення для області становить 875 тисяч тонн. Близько половини з них вже у державних засіках. Однак у деяких районах машини не поспішають на елеватори. У цій ситуації, як було повідомлено на зустрічі, уряд вживає всіх заходів, щоб стимулювати хлібозаготівлі. Так, 70 процентів держзамовлення оплачуватиметься за встановленими цінами, а понад це — за так званими біржовими, тобто з 25-процентною надбавкою. До того ж, з'явиться можливість за хліб, який продається понад держзамовлення, платити валютою за тонну. Така політика держави влаштовує господарства області.

Жнива-92

ХЛІБНИЙ ВИМІР

Наприкінці минулого тижня Держкомхлібопродуктів України зареєстрував, що темпи продажу зерна державі нарешті почали переважати торішні, незважаючи на те, що обмолот розпочався на півтора тижня пізніше. Надвечір сьомого серпня було закуплено 6 мільйонів 642 тисячі тонн зерна, що становить 39 відсотків держзамовлення.

Першими з ним впоралися господарства Закарпатської і Рівненської областей. Не сьогодні-завтра розрахуються з державою Львівська, Житомирська, Волинська, Чернігівська області. Як і передбачалося, поворотним моментом у збиранні врожаю стало підтягування закупівельних цін до рівня світових. Нині пшениця приймається від колгоспів у середньому по 10 тисяч карбованців за тонну. У Донецькій — і того більше. Кмітливий селянин швидко підрахував, що продавати хліб за валюту стає невигідно, бо левову частку прибутку доводиться залишати тій же державі в особі високопоставлених чиновників. Усвідомити — усвідомив, та не кожний скористався вигідною пропозицією. В Одеській і Миколаївській областях, яким бути врожаю, вирішувала посуха, звідси виконання держзамовлення на 7 серпня становить 11,13 відсотка.

У Черкаській області, скільки і що продавати державі, за селянина вирішує голова з настановами комуністичного минулого. Як і належить «господарю» колгоспу імені Леніна, у Лисенківському районі голова І. Шадиба відсипав суверен-

(Закінчення на 3-й стор.).

У цих чарівних дівчат чудовий настрій. Ще б пак, киянка Олександра Тимошенко (ліворуч) — чемпіонка Олімпійських ігор з художньої гімнастики, а її землячка і подруга Оксана Скалдіна — бронзова медалістка.

Фото Миколи БОЧКА.

Пишемо нову Конституцію України

ЗА ВЕТЕРАНІВ ЗАМОВТЕ СЛОВО!

Суперечливі думки у нас, ветеранів війни і праці, викликає недавно опублікований проект нової Конституції України. Схоже, готували його не так правники, як політики, які хотіли б власні погляди і програми накласти на весь майбутній розвиток українського суспільства.

Не вдаючись до детального аналізу всього проекту, хочемо **зупинитися на ст. 43, яка передбачає право громадян нашої держави на соціальне забезпечення у старості, в разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності тощо.** Як не прикидали, що ж мають на увазі висловлені в ній положення, виходить: ця стаття забуває таку вельми чисельну частину нашого суспільства, як ветерани війни і праці. Немає в ній чіткого визначення, які ж права гарантує нам держава на старості літ.

Ми обома руками за те, щоб держава здійснювала захист осіб літнього віку та інвалідів, а пенсії та інші види соціальної допомоги забезпечували не нижчий від прожиткового мінімуму рівень життя. Але ж серед тих «осіб літнього віку» є люди, які десятки літ, не шкодуючи свого життя, самовіддано працювали, примножуючи матеріальні багатства, котрими нині користується наше суспільство. А є й інші! Вони під різними приводами намагалися взяти від суспільства якомога більше, а дати менше. І ось тепер згадана стаття пропонує їх поставити в однакові умови, забезпечуючи лише «не нижче від прожиткового рівня». Тобто на рівень жебраків. Чи ж це справедливо? І чи будуть наші сини й онуки віддавати всі свої сили і вміння для розбудови незалежної держави, коли побачать, як вона «винагороджує» в старості їхні старання?

Те ж саме й з ветеранами війни, учасниками локальних воєнних конфліктів, ветеранами Збройних Сил.

Думаємо, такий підхід несправедливий. Вводячи дану статтю до проекту нової Конституції, автори підійшли до справи поверхово, переписавши положення з аналогічних документів інших держав. Погоджуючись з тим, що кожен має право на пенсійне забезпечення у старості, що воно має гарантуватися за рахунок різних джерел соціального забезпечення, ми вважаємо за потрібне доповнити цю важливу статтю положеннями, які закріпили б соціальний статус ветеранів війни і праці, гарантували їм нормальне людське існування. **Для цього пропонуємо після слів першого абзацу статті «з незалежних від нього обставин» додати таке: «Ветерани війни і праці мають право на державне пенсійне забезпечення на рівні середньомісячної заробітної плати працівників тих галузей промисловості й сільського господарства, в яких вони працювали раніше. Їм надаються пільги в одержанні та утриманні житла, медичному та побутовому обслуговуванні».**

Слід також передбачити права ветеранів на частку загальнодержавного майна, тобто заводів, фабрик, колгоспів і радгоспів, яке буде розподілятися між членами трудових колективів у ході наступної приватизації. Конкретніше роз'яснити, як саме держава збирається сприяти їхній «участі в житті суспільства». Чи надаватиметься можливість на пільгових умовах займатися підприємницькою діяльністю; чи мається на увазі залучення ветеранів до активного політичного життя, роботи в управлінських структурах, вихованні підростаючого покоління. Тут теж, зрозуміло, потрібні диференційований підхід і відповідні умови для того, щоб величезний досвід і знання людей старшого віку прислужилися справі розбудови нашої незалежної держави. Тільки тоді ветерани не почуватимуться обділеними, а кращі свої роки, віддані на благо народу — марно втраченими й забутими.

За дорученням Кіровоградської міської ради ветеранів війни і праці

Володимир БАЗУН,
заступник голови ради.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» (Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 24, ст. 348) такі зміни і доповнення:

1. В абзаці першому частини другої статті 8 після слова «заснувати» доповнити словами «господарське товариство або».

2. У частині першій статті 13 слова «відповідної програми приватизації» замінити словами «рішення про приватизацію об'єкта».

3. В частині першій статті 15 виключити останній абзац.

4. Абзац перший частини першої статті 17 викласти в такій редакції:

1. Викуп державного майна, договір оренди якого укладено з правом його викупу, проводиться відповідно до Закону України «Про оренду майна державних підприємств та організацій.».

5. Статтю 20 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Визначення початкової ціни майна, що приватизується

Визначення початкової ціни об'єкта приватизації або розміру статутного фонду господарського товариства, що створюється на основі державного підприємства, здійснюється виходячи з оцінки у відповідній вартості основних фондів за вирахуванням їх зносу, фактичної вартості оборотних фондів та врахування дебіторської та кредиторської заборгованості відповідно до методики, що затверджується Кабінетом Міністрів України. У випадках, передбачених Державною та місцевими програмами приватизації, початкову ціну майна державного підприємства може бути змінено з урахуванням потенційної прибутковості.

При зміні загального по рядку обчислення відновної вартості об'єктів приватизації обов'язковій індексації підлягають номінальна вартість приватизаційних майнових сертифікатів та розмір їх загальної емісії».

6. У статті 21:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Державне майно може бути придбано за рахунок власних і позичених коштів покупців, які мають право брати участь у приватизації відповідно до цього Закону, а також за рахунок приватизаційних паперів, випущених в обіг відповідно до Закону України «Про приватизаційні папери». Кредити комерційних банків не можуть бути платіжними засобами при приватизації, якщо вони надаються за рахунок кредитних ресурсів, одержаних від національного банку України, та бюджету. При придбанні об'єкта приватизації на суму, що перевищує п'ятдесят мінімальних розмірів заробітної плати, громадянин повинен подати декларацію про доходи.»;

у частині третій слова «спеціальним приватизаційним» замінити словами «ринковим» та доповнити частину словами «При цьому вартість об'єкта, що приватизується, відповідно збільшується на коефіцієнт, що встановлюється Фондом державного майна України. Вказаний коефіцієнт є загальним для всіх об'єктів приватизації і не може встановлюватися індивідуально для окремих об'єктів приватизації.»;

у частині четвертій слова «спеціальним приватизаційним» замінити словом «ринковим» та доповнити словами «з відповідним збільшенням вартості об'єкта, що приватизується на коефіцієнт, який встановлюється Фондом державного майна України».

7. У частині четвертій статті 25 слова «Товариство покупців, створене» замінити словами «Господарське товариство, товариство покупців, створені».

II. Внести до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 24 ст. 350) такі зміни:

1. Частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

«Об'єктами малої приватизації є цілісні майнові комплекси невеликих державних підприємств, в тому числі об'єкти незавершеного будівництва. Балансова вартість основних фондів зазначених об'єктів не повинна перевищувати 20 мільйонів карбованців за станом на 1 травня 1992 року (після їх індексації).

2. У частині другій статті 6 слова «спеціально встановленим Національним банком України приватизаційним курсом» замінити словами «ринковим курсом, що встановлюється Національним банком України. При цьому вартість об'єкта, що приватизується, відповідно збільшується на коефіцієнт, що встановлюється Фондом державного майна України. Вказаний коефіцієнт є загальним для всіх об'єктів приватизації і не може встановлюватися індивідуально для окремих об'єктів приватизації».

3. Частину третю статті 12 — вилучити.

4. Абзац другий частини другої статті 23 викласти в такій редакції:

«В цьому разі початкову ціну може бути зменшено до початку торгів (для аукціонів, в ході яких покупцям пропонуються ціни, вищі ніж оголошені ліцітатором) не більше як на 50 відсотків».

III. Внести до Закону України «Про приватизаційні папери» (Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 24, ст. 352) такі зміни:

в абзаці другому частини третьої статті 4 вилучити слова «протягом календарного року» та «протягом цього календарного року».

IV. Внести до Закону Української РСР «Про підприємства в Українській РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР 1991 р., № 24, ст. 272; Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 17, ст. 209) такі доповнення:

частину третю статті 10 доповнити абзацом в такій редакції:

«Відчуження від держави засобів виробництва, що є державною власністю і закріплені за державним підприємством, здійснюється виключно на конкурентних засадах (через біржі, за конкурсом, на аукціонах) у порядку, що визначається Фондом державного майна України. Одержані в результаті відчуження зазначеного майна кошти направляються виключно на інвестиції».

V. Внести до Закону Української РСР «Про власність» (Відомості Верховної Ради Української РСР 1991 р., № 20, ст. 249) такі зміни:

частину четверту статті 2 викласти у такій редакції:

«Власність в Українській РСР виступає в таких формах: приватна, колективна, державна»;

в тексті Закону слова «індивідуальна власність» замінити словами «приватна власність».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
7 липня 1992 року

НАС РОЗСУДИТЬ ТРЕТЕЙСЬКИЙ СУД?

«Рішення остаточне й оскарженню не підлягає». Хто сьогодні міг би винести такий вердикт з приводу хоча б одного з численних конфліктів, які буквально роз'їдають економічні зв'язки країн СНД? Невже ми так і не вийдемо з цього замкнутого кола газетних перепалок, парламентських випадів та мітингових дискусій з питань, що мають суто господарсько-правовий характер?

— Є вихід, — говорить керівник робочої групи проекту. Положення про третейський суд країн СНД В. Сумін. — Необхідно створювати незалежну від державних структур судову систему.

— У чому полягає суть нововведення? — запитую кандидата юридичних наук, першого заступника голови Спілки юристів України **В. Суміна.**

— Я не назвав би це нововведенням. У ділових колах Європи, всього світу давно цінується репутація Гаазького, Стокгольмського, Паризького судів. Переконаний, до такої системи вирішення конфліктів рано чи пізно прийдемо й ми. Власне, вже й прийшли. На останній зустрічі глав держав Співдружності прийнято рішення про створення Економічного суду СНД зі штаб-квартирою в Мінську.

— Що належатиме до його компетенції?

— Це буде дійсно незалежна від державних устроїв судова система, покликана вирішувати будь-який спір, що виникає з договірних та інших цивільно-правових відносин між господарськими суб'єктами права країн СНД при здійсненні зовнішньоторговельних та інших міжнародних економічних, науково-технічних зв'язків.

Проте, і це хочу підкреслити особливо, до компетенції третейського суду не належить вирішення спорів, що випливають з визнання недійсними законів, актів нормативного та ненормативного характеру державних органів управління, а також оскарження рішень, ухвал і постанов, раніше прийнятих будь-якими арбітражними, третейськими і господарськими судами.

— Тобто третейський суд діятиме за принципами...

— ...Верховенства закону застосовуваного права над національними інтересами, утвердження чесного підприємництва, неупередженого захисту законних інтересів суб'єктів права.

— Нелегко буде судді поступитися національними інтересами. Особливо в наш час...

— Саме цей час і повинен, врешті-решт, навчити нас поважати закон, суворо додержувати міждержавних домовленостей. Так живе світове співтовариство, до якого ми прагнемо увійти. Що стосується національних інтересів, то рішення такий суд прийматиме, звичайно ж, колегіально. До того ж, за нашими пропозиціями, головою регіональної штаб-квартири суду, скажімо, в Російській Федерації, має бути громадянин України, у Білорусі — Казахстану тощо.

— Якою ви бачите систему утворення третейського суду СНД?

— Головні діючі органи: Генеральна штаб-квартира, регіональні штаб-квартири та їх територіальні відділення. У Генеральній штаб-квартирі працюватимуть голова третейського суду, співголови, третейські судді та секретаріат. Подібна структура передбачається і для регіональних штаб-квартир, їхніх територіальних відділень.

— І наскільки обов'язковими будуть рішення третейського суду?

— Це питання має бути врегульоване в міждержавному Протоколі про створення такого суду. На мій погляд, без чітких повноважень він просто не потрібен. Розробляючи проект, ми розраховували на створення судової системи, що сприяла б вирішенню конфліктів, а не загаляла їх у безвихідь.

— Яка доля вашого проекту?

— Його передано Президенту України. Сподіваюсь, його буде уважно вивчено і він здобуде своє відображення у документах наступної зустрічі глав держав СНД.

Інтерв'ю вів Володимир ДЕХТЯРЕНКО.

ЧИ ПРИЙДЕ НОВЕ?

Життя Рад

Вірили ми: тільки-но позбудемося однопартійного тоталітаризму, здобудемо незалежність України, прийде нове життя — вільне й щасливе, багате й заможне. І от сталося. Ми вільні, будуємо демократичну державу. Наші політичні здобутки величезні, але треба бути пильними, щоб демократія (народовладдя) зопалу не перейшла в охлократію (владу натовпу). А такі тенденції мають місце, бо, з одного боку, для цього є певне підгрунтя (економічна криза, невпевненість у завтрашньому дні, відсутність ясної програми будівництва власної економіки і навіть простого прогнозу на завтра), а з другого — свідомо чи ні, але ведеться критиканство, огульне паплюження всього, що діється.

Після політичних змін в Україну прийшли менш приємні клопоти, що стосуються спаду виробництва, зниження рівня життя та соціального захисту населення.

Львів часів комуністичної влади гордився своїми науково-дослідними інститутами, конструкторськими бюро, науково-виробничими об'єднаннями (згадаймо, хоча б, з якою помпою Львів ініціював всесоюзне розплоддування малих і великих структур, що мали складати систему комплексного управління якістю продукції). Воно, можливо, й не зле, але все це, як правило, працювало на військово-промисловий комплекс, і конверсії, на жаль, не підлягає.

І що ще гірше: більшість цих установ спеціалізована в галузі радіоелектроніки, а тут нам змагатися з Японією, США, Німеччиною чи Кореєю — справа безперспективна. От і сидять ці працівники на мінімальній платні, підприємства займають величезні виробничі площі, не приносячи відчутної користі ні місту, ні державі (а все ж хтось їх фінансує).

Я вважаю, що уряд повинен визначитися, які підприємства матимуть суто державні замовлення, і повністю фінансувати їх. А інші повинні шукати собі замовників і працювати на договірних засадах. Якщо замовника не буде, організація має припинити своє існування або перепрофілюватися.

Разом з тим ми повинні всіляко сприяти розвиткові власної промисловості. Сьогодні вигідно займатися комерцією. Тому підприємства і організації, які випускають товари широкого вжитку і для сільського господарства, а також ті, що діють у сфері комунального господарства й будівництва, повинні мати пільгове оподаткування і, знову ж таки, підлягати державним субвенціям та дотаціям.

Звичайно, і за цих непростих умов місцева влада вживає заходів, щоб «втриматися на плаву». Щоб не відволікати підприємства від основної діяльності, міськвиконком перебирає на себе функції замовника по будівництву об'єктів комунального господарства та соцкультпобуту. Для збереження темпів житлового будівництва і запобігання розвалу будіндустрії міста за умов різкого зростання цін максимально збільшено будівництво кооперативного житла. Плануємо частину квартир продавати за валюту, а кошти використовувати в галузях будівництва та комунального господарства.

Коштом іноземних фірм ремонтуємо пам'ятки архітектури. Сприяючи розвиткові підприємництва, значно спростили процедуру реєстрації малих підприємств і кооперативів. Для ефективності боротьби із злочинністю створили загін муніципальної міліції, в якому служить майже три сотні дружинників.

Я вважаю, що економічний спад уже завершується, і є підстави сподіватися на подолання кризи. Але для цього треба, щоб уряд активно й відважно здійснював економічні та фінансові реформи, сміливіше запроваджував приватизацію. Треба дати людям можливість збагачуватися. А де багаті громадяни, там і держава багата...

Злободенним на сьогодні є питання влади Рад і президентської влади. Останні два роки ми прожили в державі, де закон віддав усю владу всім Радам, ще й громадам. Не було чіткого розмежування повноважень Рад усіх рівнів, внаслідок чого вищі рівні намагалися діяти за принципом демократичного централізму, а нижчі — запекло боронили надані їм законом права.

Подекуди панував хаос, який спричинив значні збитки. На Львівщині це яскраво виявилося під час вилучення земельних ділянок для потреб міста. Мільйонне місто Львів, маючи 100 тисяч черговиків, розташоване на площі всього 150 квадратних кілометрів, а далі будуватися не може, бо навколишні Ради, громади, колгоспи заперечують проти відведення землі для потреб міста. Така ж ситуація і з відведенням землі під водозабори, сміттєзвалища, для намулених полів.

Як відомо, рішення про вилучення ріллі під інші потреби приймає Верховна Рада. Якось я послухав змагання депутата Чепурного з рештою депутатів, і мене охопив жах. Складається враження, що депутати готові втратити все, а ріллі не віддадуть. Я вважаю, що такі питання повинні вирішуватися на обласному рівні (краще представником Президента). Адже ніхто собі не є ворог і не буде нищити землю там, де немає потреби такою ціною вирішувати інші справи.

Останні закони про представника Президента і про місцеве самоврядування, як на мою думку, дають можливість навести хоч якийсь порядок і більш ефективно реалізовувати головну нашу мету — побудову демократичної економічно розвинутої держави Україна.

Я з оптимізмом дивлюся в майбутнє, хоча щоденні клопоти нібито не дають для цього великих підстав. Наш народ пам'ятає свою славну історію державності: і Київську Русь, і Галицько-Волинську державу, і козаччину, і УНР—ЗУНР, і Самостійну Україну, а тому вже ніколи не збочить з обраного шляху. Проте треба розуміти: щастя й воля не приходять самі по собі без важкої праці, без жертв, без потреби все віддати заради нашого майбутнього.

Василь ШПІЦЕР,
голова Львівської міської Ради.

Є така думка

МІСТАМ — МАГДЕБУРЗЬКЕ ПРАВО

Наш парламент, прийнявши за два роки понад 130 законів, так і не встиг заповнити велику правову порожнечу, що залишилась з доби «розвинутого соціалізму». Депутати просто не встигають грунтовно готувати нові нормативні акти, не кажучи вже про вдосконалення прийнятих та контроль за їх виконанням. І складається така парадоксальна ситуація: чим більше приймають законів, тим ширші стають обрії подальшої правотворчої діяльності.

З кожним днем тягар неврегульованих законодавством проблем важчає, збільшує соціальну напруженість. За такої ситуації логічно було б перекласти частину питань, що потребують вирішення, з Верховної Ради на місцевий рівень. На жаль, Закону України «Про внесення змін до Закону УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве самоврядування», прийнятий нещодавно, нагадує прислів'я: «І хочеться, і колеться, і мама не велить». З одного боку, закон відмежовує функції самоврядування від державних, з другого, — не забезпечує самого самоврядування. Наприклад, право місцевих Рад встановлювати місцеві податки та штрафи не має механізму їх стягнення. Право формувати місцеві бюджети самостійно теж залишається примарним, бо немає нормативів бюджетної забезпеченості на одного жителя. Як результат, місцеві бюджети на 1992 рік так і не сформовано.

Не може не тривожити тенденція до авторитаризації влади на всіх рівнях, така знайома нам з недавнього минулого. Але якщо зосередження влади на обласних рівнях ще можна пояснити вимогою доби становлення держави та проведення реформ, то надання практично не обмежених прав головам міських Рад і зуження прав представницьких органів не зовсім відповідають світовій практиці формування муніципального самоврядування.

Як нам здається, ще один істотний недолік прийнятого Закону полягає в тому, що в ньому закладено єдиний механізм можливостей правового регулювання для Рад різних рівнів. Питання стоїть так: хто має право встановлювати свої закони? Верховна Рада вирішує його поки що однозначно — ніхто, окрім неї. І це, в принципі, правильно. Та все ж таки владою треба було б поділитися. Найперспективнішим рівнем, якому можна було б передати право нормотворення, є місто. Оскільки міська Рада найближча до виборців, вона змогла б найгнучкіше реагувати на зміну політичної та економічної ситуації. Більше того, до вирішення муніципальних проблем міг би бути залучений і високий інтелектуальний потенціал міста. Інакше ця сила, не знайшовши шлюзів у закостенілому законодавстві, змушена буде шукати собі застосування на регіональному рівні. І непоступливість Києва в даному разі буде оцінена відомим на прикладі Криму чином. Не менш важливо й те, що на міському рівні найлегше контролювати соціальну реакцію на реформи. І Ради могли б відіграти буферну роль між центральними органами і населенням. Нинішній опонент уряду в особі міських Рад перетвориться мимоволі в його спільника. У контексті сказаного хотілося б звернути увагу ще на одне. Законотворчі ідеї, пройшовши перевірку на міському рівні, давали б можливість уникнути помилок (а їх, знаємо, — рясно) на державному, створили б непогану школу політичних лідерів — резерв парламенту.

Які ж саме права варто передати містам? Світова практика засвідчує: на місцевий рівень передають усі повноваження, які не стосуються виняткової компетенції держави і не можуть бути використані на шкоду державі і своїм сусідам. В основному це питання адміністративного права. Взаємовідносини обласних і міських Рад мають будуватися на паритетній основі, де повноваження кожної чітко розмежовані законами держави та взаємними договорами. Виконавчі структури міст, включаючи муніципальну міліцію, мають бути підзвітні лише міській Раді. Функції державного характеру мають виконувати органи з вертикальним підпорядкуванням.

Бюджети населених пунктів базового рівня бажано формувати з чітко визначеного відсотка відрахувань від усіх видів податків з усіх підприємств незалежно від підпорядкування та форми власності, які встановлює Верховна Рада на весь період своїх повноважень конкретно до кожної категорії міст, а також за рахунок місцевих податків з фінансової забезпеченості території та інтересів держави. Питання формування бюджетів міст надто складне, а в нинішніх умовах навіть нема кому обрахувати різні варіанти їх формування. Головне тут не вести розлад між містами і територіями. Адже держава — це одна сім'я, де всі допомагають одна одному. Через це має бути і міцний державний бюджет, з якого цільовими субвенціями покриваються дефіцити місцевих бюджетів окремих міст чи регіонів. Звичайно, при цьому треба усунути можливість вилучення коштів з будь-якого бюджету в позасудовому порядку.

Організація самоврядування в місті — справа самого міста. Парламент лише визначає основні засади самоврядування.

Як ввести запропоновані зміни? Історія нагадує, що Магдебурзьке право надавали лише тим містам, які могли реально ним скористатися, де зосередження інтелекту досягало критичної маси. Зрештою, цим, а не тільки чисельністю населення, різниться місто від села, селища, районного центру. Тому міста, які претендують на право, мають представити у Верховну Раду матеріали, що доводять доцільність автономності — проекти статутів, програми розвитку, моделі організації самоврядування тощо. Нарешті, всі ці питання можна було б обговорити на конференції представників міських Рад, потреба в скликанні якої давно назріла.

Запропоновану схему з успіхом використовують у багатьох країнах, які прийнято вважати цивілізованими, тому варто запозичити їхній досвід, не чекаючи повного розвалу комунального господарства. Але щоб міста чи території одержали більшу самостійність у вирішенні власних питань, вони, як засвідчує тривалий світовий досвід, самі готують документи з питань організації власного життя і разом з розрахунками і обгрунтуванням передають на розгляд парламенту держави. У нас поки що справи далі розмов не йдуть, жодного такого документа до Верховної Ради не надходило, хоча питання й визріло і може бути вирішене позитивно за конструктивної праці як Верховної Ради, так і місцевих Рад.

Анатолій ТКАЧУК,
народний депутат України;
Юрій ГАНУЩАК,
депутат Хмельницької міської Ради.

ХЛІБНИЙ ВИМІР

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ній Україні лише 6 тонн зерна при держзамовленні 1050 тонн. Радгосп з не менш гучною назвою «Більшовик» (директор І. Слицький) — 55 тонн при держзамовленні 1610, колгосп імені товариша Литвинова (голова А. Мамчура) — 5 тонн при держзамовленні 850 тонн тощо. В результаті, незважаючи на те, що врожай у Черкаській області перевищив найсміливіші передбачення, більше мільйона тонн зерна залягло на токах нерухомо. У Держкомхлібопродуктів інакше як «саботажем» це не називають. Але що тоді говорити про Вінницьку, Кіровоградську, Київську області, які також не балують державу хлібом? Очевидно, причини незговірливості села слід пояснити психологічним і соціально-економічним чинниками. Бо в основі психічного — тверезий погляд суспільства на куркуля-господаря, заможного селянина в історичному зрізі (як-не-як у нашій свідомості вони перетворилися на позитивних героїв). Соціально-економічний чинник покликаний до життя нестабільністю і невлаштованістю нашого часу. («А що, як грошова реформа?» — «Та я за своє зерно по бартеру космічний корабель куплю!»).

Зрештою, у Держкомхлібопродуктів минулої суботи панувала піднесена атмосфера: вперше виник проблиск надії, що держава все-таки буде з хлібом, як передбачалося. Буде, певна річ, якщо наш годувальник — голова усвідомить, як полюбляв висловлюватися один політик, важливість моменту. А ні — матимемо вчорашні «засіки», від бублика дірку.

Сергій ВЛАД.

Ювілей

ТАНЦЮЮТЬ УСІ

На Київському іподромі, який минулої неділі святкував своє перше 125-річчя, спочатку танцювали коні. І робили це так завзято та вишукано, що трибуни раз по раз вибухали оплесками. Чарівні вершниці змінювали одна одну, й, дивлячись на тендітних дівчат, не вірилося, що то майстри спорту. Як годиться, на свято вручалися подарунки. Тільки їх спочатку треба було заробити: розиграші призів тривали понад шість годин.

Приз 125-річчя, Київського іподрому здобув Очаков, а Приз Асоціації рисистого конярства України виборов на дистанції 2400 метрів Пересвіт. Ці та інші призи з радістю вручали переможцям президент Асоціації рисистого конярства України Василь Шапран та іменинник — директор Київського іподрому Павло Бабутін.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коротко

КАМІНЬ СПОТИКАННЯ

На об'єднанні «Ротор», де директором колишній народний депутат СРСР А. Чабанов, з великими урочистостями закладено пам'ятний камінь під будівництво майбутнього ліцею. Не було б у цьому нічого дивного, аби газета «Правда» ще кілька років тому, оспівуючи «виконроба перебудови» А. Чабанова, не повідомила, що за його ініціативою такий ліцей уже споруджено...

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

ПІД РУКОЮ У ПОСАДНИКА

У складі обласної адміністрації створюється управління в справах захисту прав споживачів. Координацію його діяльності представник Президента України на Луганщині залишить за собою.

Сергій СКИБА.
Луганська область.

ГАЗЕТА ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ

«Содействие» — так називається газета, перший номер якої щойно побачив світ. Щотижневик управління по праці і соціальних питаннях Донецької обласної адміністрації обласного центру зайнятості населення допоможе читачам озброїтися знаннями законів, прийнятих парламентом України, кине рятівний круг тим, хто не може втриматися на плаву ринкової економіки.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк.

ДО АНТОНІЯ

Представники різних церков з України, Білорусі та Росії щойно відвідали Любеч. Тут відбувся хресний хід до печер, започаткованих відомим монахом, засновником Києво-Печерського монастиря Антонієм Печерським. Жителі селища і гості вклонилися пам'яті святого.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ІНТЕЛІГЕНТ СЕРДЯТЬСЯ

Повертаючись до надрукованого

Недавно з місцевих газет дізнався, що в будинку Волинської обласної державної адміністрації відбувся «круглий стіл», на якому предметом дискусії були проблеми міжконфесійних і міжнаціональних стосунків. Вів розмову начальник управління культури Богдан Самохваленко. Питання сьогодні досить актуальне, заслуговує на увагу. Варто було б почути, про що там йшлося. Але мене не запросили. При нагоді, зустрівши Богдана Миколайовича, цілком серйозно запитав його: «Щось Ви ігноруєте власкора «Голосу України», не запрошуєте на цікаві зустрічі...». І почув у відповідь: «Ви самі в цьому винні...». Я попросив ці слова роз'яснити детальніше. Начальник управління культури невдоволено буркнув: «Це ви своїми статтями таке зробили!».

Подібне звинувачення, чесно кажучи, далеке від правди. А точніше, попахує брехнею. Бо за той час, відколи представляю на Волині газету Верховної Ради України «Голос України», жодного разу навіть не критикував обласне управління культури, а тим більше його начальника. Але я добре зрозумів, на що натякнув добродій Самохваленко. Йдеться про те, що у статтях «Оберіг-92»: конфліктна ситуація» та «Амбіція влади чи примхи посадових осіб», надрукованих в «Голосі України», не підтримав ідею створення у Луцьку нової дирекції фестивалю «Оберіг» і проведення альтернативного свята співаної поезії та авторської пісні. На той час вже працювала постійно діюча дирекція, яку очолював Олексій Левченко. Головна суть написаних статей зводилась до того, що не варто в одному місці проводити два фестивалі під однією назвою, а краще об'єднати творчі можливості обох дирекцій. Така позиція автора чомусь не сподобалася деяким керівникам від культури міста й області.

Що ж, вони мали право на свою думку, відстоювати свою позицію. Честь їм за це і хвала. А як же журналіст? Чому це декому і сьогодні з новоявлених керівників-демократів, котрі посіли м'які крісла в кабінетах колишніх партійних чинодралів, так і хочеться, щоб працівник газети не мав права на свою власну думку? Так і норовлять накинути вуздечку на громадську позицію журналіста. То я таким особам хочу сказати, що «чево изволите?» з мого боку не буде. «Кишеньковим» журналістом я не був і раніше. Не буду ним і сьогодні. Так що, Богдане Миколайовичу, відкиньмо всілякі дріб'язкові амбіції. Вони нікому не потрібні. Ні Вам, ні мені.

Але на закінчення все-таки кину докір. Він цілком заслужений. Коли у липні у Луцьку проходило Всеукраїнське пісенне свято «Оберіг», на яке з'їхалися співаки й запрошені з усієї України, а також і з заморських країн, то ніхто з керівників культури міста й області навіть не привітав його учасників. Вдали, ніби у Луцьку нічого не відбувається. Якось незручно про це говорити, але так було. Від такого байдужого ставлення до проведення в липні «Оберігу» авторитету в місцевих керівників культури не додалося. А зараз сердитися на журналіста, який посмів щодо фестивалю мати свою думку, повірте, справа і невдячна, і далеко не інтелігентна.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Фоторепортаж

НЕБО

Вперше журналісти ведуть репортаж із зенітно-ракетної частини ППО Збройних Сил України, частини, що охороняє небо над Миколаєвом.

У командира частини підполковника Михайла Гладуна у службовому кабінеті — портрет Тараса Шевченка. На запитання «Чому?» суворий підполковник коротко й не дуже охоче пояснив, що, мовляв, політики приходять і відходять, а земля, яку возвеличив Тарас — залишається. Ото й усе, підкреслив підполковник.

Військова частина, якою командує М. Гладун, оснащена найсучаснішими засобами ППО. Зенітно-ракетні підрозділи, розкинуті кільцем навколо Миколаєва, у взаємодії з радіотехнічними та іншими військами створюють невидиму парасольку, здатну захистити місто з усіх боків. В одному з підрозділів, очолюваному підполковником Василем Бєляковим, нам показали бойове «господарство». Гадаємо, технічний бік справи не так уже й важливий для читача, показово інше: акуратність, порядок, чіткість. Інакше їм не можна, адже мають справу з суперсучасною апаратурою й зброєю, яка звіддалік, незважаючи на перешкоди, може «засікти» будь-яку ціль і, якщо треба, знищити її. На бойовій позиції ми спостерігали, як працює обслуга старшого лейтенанта Олександра Репіка — чітко, злагоджено, красиво. Побували й у бункері на командному пункті. Ті, хто там чергує, живого неба не бачать — замість нього перед очима плексигласовий планшет, розграфлений сіткою координат. Але кожен з них знає: вони служать справжньому Небу.

Володимир ПУЧКОВ,
Борис РИБАКОВ.

На фото: захисники неба на КПП і на бойовому чергуванні.

Факт і коментар

ОБМІН З ОБМАНОМ

Уявіть, що ви купили в комерційному магазині турецькі кросівки за 3 тисячі, а через три дні (звична, між іншим, річ для цього товару) вони розклеїлись. Ви йдете до магазину, щоб обміняти невдалу покупку, а вам показують табличку: товар обміну не підлягає, або, у кращому разі — обмін можливий лиш протягом 48 годин.

Ситуацію коментує Павло РЄЗНИКОВ, голова Київського міського союзу захисту прав споживачів і віце-президент Української асоціації захисту прав споживачів.

— Звісно ж, бізнесмени в даному разі неправі. Річ у тім, що отой термін обміну — 48 годин — стосується комісійної торгівлі, а використовується торгівлею комерційною, та й то — навіть 48 годин не витримують. Але зачепитися за щось — важко, оскільки в Цивільному кодексі наші нові реалії не передбачені, а в Законі про захист прав споживачів депутати це теж не врахували. Нині ми готуємо пропозиції щодо відповідних доповнень до цього Закону. Правда, Мінторг дуже повільно йде на зміни застарілих положень своїх наказів номер 94 (правила комісійної торгівлі) та номер 64 (правила обміну в роздрібній торгівлі). Але бізнесмени повинні знати: їхні таблички «товар обмінові не підлягає» вже сьогодні не відповідають цивілізованим нормам. Якщо торгуєш — мусиш давати клієнтові гарантії!

Віктор ЯРЧУК.

Футбол

ЗА КУБОК УКР

Зіграні матчі першого етапу 1/16 фіналу Кубка з футболу. «Нива» (Вінниця) — «Керамік» — 3:0, «Хімік» (так тепер називатиметься житомирський клуб) — «Здвиж» — 2:0, «Прикарпаття» — «Лада» — 5:1, «Металіст» (Іршава) — «Сокіл» — 1:4, «Птаховик» — «Газовик» — 1:4, «Локомотив» — «Динамо»-3 (Київ) — гратиметься 15.08, «Поліграфтехніка» — «Поліграфтехніка»-2 — 4:0, «Чайка» — «Темп» — 0:2, «Евіс» — «Меліоратор» — 2:0, СК «Одеса» — «Артанія» — 3:0, «Шахтар»-2 — «Дружба» — 5:0, «Шахтар» (Павлоград) — «Металург» (Нікополь) — 3:1, «Хімік» (Северодонецьк) — «Динамо» (Луганськ) — 4:3, «Зірка» — «Явір» — 0:0 (пенальті — 10:11), «Нафтовик» — «Ворскла» — 3:2, «Динамо
— 4:3.

На наступ
пройде 2 ве
боротьбу вс
щої ліги: «
«Зоря»-МАЛ
мир) — «Во
тя» — «Кри
«Динамо» (
«Дніпро»
переможець
(Рівне) — «
ва» (Терноп
ніка» — «М
«Темп» —
—«Карпати»
рноморець»,
талург» (За
(Павлоград)
мік» (Северо
тар» (Донець
мінь», «Наф
до», «Динам

Лауреатів н...

Виконком Федерації футболу назвав найкращим футболістом України сезону 1992 року (весна) Шевченка Сергія («Таврія»). Затверджено також списки 22-х найкращих гравців України і десятку арбітрів.

Воротарі: 1. Ю. Сивуха («Металург»), 2. О. Помазун («Металіст»). **Захисники:** 1. О. Лужний («Динамо», 2. А. Юдін («Дніпро»); 1. Ю. Никифоров («Чорноморець»), 2. А. Цвейба («Динамо»); 1. І. Панчишин («Металіст»), 2. Є. Драгунов («Шахтар»); 1. О. Третяк («Чорноморець», 2. М. Зуєнко («Зоря»-МАЛС). **Гравці середньої і лінії атаки:** 1. В. Яблонський («Чорноморець»), 2. Ю. Дудник («Металург»); 1.
рія»), 2. Ю.
рноморець»);
(«Динамо»),
морець»); 1.
врія»), 2. С.
1. С. Щерба
О. Призетко
І. Гецко («
С. Ребров

Арбітри:
город), 2. К.
поль), 3. О.
4. Є. Канана
сенко (Одес
(Київ), 7. Я.
В. Авдиш (
Головко (Дн
В. Туховськ

Щось новеньке

МІСТА УСІХ К... ЄДНАЙТЕ...

У Києві відбулися загальні збори Асоціації поріднених міст. Із звітом про роботу виступив генеральний секретар Асоціації Олександр Покрещук. За рішенням зборів організація отримала нову назву — Українська асоціація місцевих і регіональних влад. Це більше відповідає нормам міжнародної практики і включає в себе поріднення міст і районів різних країн Європи і світу.

На зборах затверджено новий статут Української асоціації місцеви
влад. Співп
ціації обран
Президента
Салія і у Ки
Івана Капшт
віце-президе
нерального
правління і

Перед уч
виступив с
ціації Іван
про нову ор
домимо у на
газети.

Милосердя

МОРЯКИ — МОР...

Британський Червоний Хрест звернувся до Червоного Хреста України з проханням розшукати сім'ї моряків траулера «Картлі» (порт прописки — Керч), загиблих у грудні минулого року під час катастрофи поблизу британських берегів. Для них англійські моряки спеціально зі
стерлінгів.
мітет Червон
ни знайшов
Найближчим
жать ці кошт

ЗА

…ЕРДЯТЬСЯ

…ь

…ного

…ях «Обе…
… ситуація»
…чи примхи
… надрукова…
…ни», не під…
…ення у Лу…
… фестивалю
…ння альтер…
…іваної пое…
…сні. На той
…а постійно
…у очолював
…о. Головна
…атей зводи…
…не варто в
…одити два
…ою назвою,
… творчі мо…
…екцій. Така
…усь не спо…
… керівникам
… й області.
… право на
… відстоюва…
…Честь їм за
… журналіст?
… сьогодні з
…ників-демо…
… м'які кріс…
…шніх партій…
…ак і хочеть…
…газети не
…власну дум…

ку? Так і норовлять накинути вуздечку на громадську позицію журналіста. То я таким особам хочу сказати, що «чево изволите?» з мого боку не буде. «Кишеньковим» журналістом я не був і раніше. Не буду ним і сьогодні. Так що, Богдане Миколайовичу, відкиньмо всілякі дріб'язкові амбіції. Вони нікому не потрібні. Ні Вам, ні мені.

Але на закінчення все-таки кину докір. Він цілком заслужений. Коли у липні у Луцьку проходило Всеукраїнське пісенне свято «Оберіг», на яке з'їхалися співаки й запрошені з усієї України, а також і з заморських країн, то ніхто з керівників культури міста й області навіть не привітав його учасників. Вдали, ніби у Луцьку нічого не відбувається. Якось незручно про це говорити, але так було. Від такого байдужого ставлення до проведення в липні «Оберігу» авторитету в місцевих керівників культури не додалося. А зараз сердитися на журналіста, який посмів щодо фестивалю мати свою думку, повірте, справа і невдячна, і далеко не інтелігентна.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

…ртаж

…й не дуже
…мовляв, по…
…і відходять,
…еличив Та…
… Ото й усе,
…овник.

…а, якою ко…
… оснащена
…обами ППО.
… підрозділи,
…навколо Ми…
…ції з радіо…
…ми військa…
…идиму пара…
…истити місто
…ному з під…
…ваному під…
…лем Бєляко…
… бойове «го…
…ємо, технiч…
… так уже й
…на, показово
… порядок,
… не можна,
…у з суперсу…
…ою й збро…
… незважаючи
…ке «засікти»
…якщо треба,
…овій позиції
… працює об…
… лейтенанта
…ка — чітко,
…иво. Побу…
…а командно…
… там чергує,
…ачать — за…
…очима плек…
…ет, розграф…
…динат. Але

кожен з них знає: вони служать справжньому Небу.

Володимир ПУЧКОВ,
Борис РИБАКОВ.

На фото: захисники неба на КПП і на бойовому чергуванні.

…ОМ

…один не вит…
…епитися за
…кільки в Ци…
… наші нові
…чені, а в За…
…рав спожива…
…ож не враху…
…уємо пропо…
…ідних допов…
…акону. Прав…
…повільно йде
…их положень
…мер 94 (пра…
…оргівлі) та
…а обміну в
…і). Але біз…
…знати: їхні
…обмінові не
…годні не від…
…ованим нор…
…иш — мусиш
…рантії!
… **ЯРЧУК.**

Футбол

ЗА КУБОК УКРАЇНИ

Зіграні матчі першого етапу 1/16 фіналу Кубка з футболу. «Нива» (Вінниця) — «Керамік» — 3:0, «Хімік» (так тепер називатиметься житомирський клуб) — «Здвиж» — 2:0, «Прикарпаття» — «Лада» — 5:1, «Металіст» (Іршава) — «Сокіл» — 1:4, «Птаховик» — «Газовик» — 1:4, «Локомотив» — «Динамо»-3 (Київ) — гратиметься 15.08, «Поліграфтехніка» — «Поліграфтехніка»-2 — 4:0, «Чайка» — «Темп» — 0:2, «Евіс» — «Меліоратор» — 2:0, СК «Одеса» — «Артанія» — 3:0, «Шахтар»-2 — «Дружба» — 5:0, «Шахтар» (Павлоград) — «Металург» (Нікополь) — 3:1, «Хімік» (Северодонецьк) — «Динамо» (Луганськ) — 4:3, «Зірка» — «Явір» — 0:0 (пенальті — 10:11), «Нафтовик» — «Ворскла» — 3:2, «Динамо»-2 (Київ) — «Рось» — 4:3.

На наступному етапі, який пройде 2 вересня і 7 жовтня, в боротьбу вступають клуби вищої ліги: «Нива» (Вінниця) — «Зоря»-МАЛС, «Хімік» (Житомир) — «Волинь», «Прикарпаття» — «Кривбас», «Сокіл» — «Динамо» (Київ), «Газовик» — «Дніпро» (Дніпропетровськ) переможець пари «Локомотив» (Рівне) — «Динамо»-3 — «Нива» (Тернопіль), «Поліграфтехніка» — «Металіст» (Харків), «Темп» — «Буковина», «Евіс» — «Карпати». СК «Одеса» — «Чорноморець», «Шахтар»-2 — «Металург» (Запоріжжя), «Шахтар» (Павлоград) — «Таврія», «Хімік» (Северодонецьк) — «Шахтар» (Донецьк). «Явір» — «Кремінь», «Нафтовик» — «Торпедо», «Динамо»-2 — «Верес».

Лауреатів н зва о

Виконком Федерації футболу назвав найкращим футболістом України сезону 1992 року (весна) Шевченка Сергія («Таврія»). Затверджено також списки 22-х найкращих гравців України і десятку арбітрів.

Воротарі: 1. Ю. Сивуха («Металург»), 2. О. Помазун («Металіст»). **Захисники:** 1. О. Лужний («Динамо», 2. А. Юдін («Дніпро»); 1. Ю. Никифоров («Чорноморець»), 2. А. Цвейба («Динамо»); 1. І. Панчишин («Металіст»), 2. Є. Драгунов («Шахтар»); 1. О. Третяк («Чорноморець». 2. М. Зуєнко («Зоря»-МАЛС). **Гравці середньої і лінії атаки:** 1. В. Яблонський («Чорноморець»), 2. Ю. Дудник («Металург»); 1. С. Шевченко («Таврія»), 2. Ю. Шелепницький («Чорноморець»); 1. А. Аненков («Динамо»), 2. Ю. Сак («Чорноморець»); 1. Ю. Гудименко («Таврія»), 2. С. Погодін («Шахтар»); 1. С. Щербаков («Шахтар»), 2. О. Призетко («Металіст»); 1. І. Гецко («Чорноморець»). 2. С. Ребров («Шахтар»).

Арбітри: 1. В. Онуфер (Ужгород), 2. К. Панчик (Сімферополь), 3. О. Бавикін (Харків). 4. Є. Канана (Донецьк). 5. В. Лисенко (Одеса), 6. В. Шевченко (Київ). 7. Я. Грисьо (Львів), 8. В. Авдиш (Сімферополь). 9. В. Головко (Дніпропетровськ), 10. В. Туховський (Сімферополь).

Щось новеньке

МІСТА УСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕ ЯІ

У Києві відбулися загальні збори Асоціації порідненних міст. Із звітом про роботу виступив генеральний секретар Асоціації Олександр Покрещук. За рішенням зборів організація отримала нову назву — Українська асоціація місцевих і регіональних влад. Це більше відповідає нормам міжнародної практики і включає в себе поріднення міст і районів різних країн Європи і світу.

На зборах затверджено новий статут Української асоціації місцевих і регіональних влад. Співпрезидентами Асоціації обрано представників Президента у Києві — Івана Салія і у Київській області — Івана Капштика. Обрано також віце-президентів Асоціації, генерального секретаря, членів правління і членів президії.

Перед учасниками зборів виступив співпрезидент Асоціації Іван Салій. Детальніше про нову організацію ми повідомимо у найближчих випусках газети.

Милосердя

МОРЯКИ — МОРЯКАМ

Британський Червоний Хрест звернувся до Червоного Хреста України з проханням розшукати сім'ї моряків траулера «Картлі» (порт прописки — Керч), загиблих у грудні минулого року під час катастрофи поблизу британських берегів. Для них англійські моряки спеціально зібрали 500 фунтів стерлінгів. Національний комітет Червоного Хреста України знайшов родичів загиблих. Найближчим часом вони одержать ці кошти.

Олександр ЗАГРАНИЧНИЙ.

Експрес-новини

ДОПОМОГА ПІД КОНВОЄМ

Великобританія і США схвалюють резолюцію ООН, спрямовану на забезпечення воєнізованої охорони вантажів допомоги для Боснії.

Як заявив міністр закордонних справ Великобританії Херд прийнята резолюція дозволить ефективніше подавати допомогу боснійському населенню.

ВІЗИТ ДО СУСІДІВ

До Албанії прибув Президент Югославії Панич. Він має вирішити ряд важливих політичних питань, які дозволять зняти напруженість у відносинах між двома державами, викликану підтримкою урядом Албанії прагнень албанців Косово до незалежності.

ІЗРАЇЛЬ ГОТУЄТСЯ ДО ПЕРЕГОВОРІВ

Про зміну офіційної політики Ізраїлю щодо Організації визволення Палестини повідомило міністерство закордонних справ цієї держави. Зокрема, внесено поправку до закону 1986 року, який забороняв будь-які контакти з членами ОВП.

Незважаючи на зроблене, Ізраїль наполягатиме на тому, щоб ОВП було заборонено брати участь у переговорах щодо Близького Сходу, що відбудуться у Вашингтоні.

ЗА ПЛАНОМ, АЛЕ НАПРУЖЕНО

Перевіривши черговий об'єкт на території Іраку, група інспекторів ООН повернулася до Багдада. Керівник групи сказав, що їм вдалося перевірити все заплановане. У той же час експерти стверджують, що працювати доводиться в напруженій обстановці.

СПЕКОТЛИВЕ ЛІТО В КАБУЛІ

Тривають бої між шиїтськими та сунітськими угрупованнями моджахедів у Кабулі. У бойових діях використовуються артилерія, танки, ракети «земля — земля». Зруйновано кілька житлових кварталів.

Спроби уряду виступити посередником між конфліктуючими сторонами і припинити бої успіху не мали.

Власкори повідомляють

СПОКІЙ БУВ НЕТРИВАЛИМ

Після двомісячного затишшя поновилися атаки азербайджанської армії на Лачинський район Нагірного Карабаху, що його контролює сьогодні вірменська сторона і через який проходить гуманітарний коридор, що з'єднує Карабах з Вірменією. Нещодавно один з вірменських підрозділів, який розташувався поблизу Лачина, зазнав раптового нападу. В результаті більш як десять вірменських бійців загинуло, багато пропали без вісті. Даний інцидент викликав бурхливу реакцію у Єревані. Комендант Гориського району Вірменії, який межує з Лачинським, звинуватив міністра оборони РВ у поразці вірменської сторони у цьому бою. Він заявив, що вказаний підрозділ не раз звертався по допомогу до МО РВ. Але, на жаль...

Що стосується вірмено-азербайджанського кордону, то тут теж ситуація досить неспокійна. Вже стали регулярними нальоти азербайджанської військової авіації на прикордонні села Вірменії, не припиняються ракетно-артилерійські обстріли. Розпорядженням Президента РВ у чотирьох районах республіки — Мегринському, Капанському, Гориському й Красносельському — введено надзвичайний стан.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

ЦЯ БЛИЗЬК…

Наш співрозмовник — Надзвичайни…

— Володимире Івановичу, ось уже більше місяця, як ви працюєте в Білорусі. Вперше в історії два сусідні народи встановили дипломатичні відносини. Зроблено перший крок до цивілізованого співробітництва незалежних держав. З яким почуттям ви сприйняли цю відповідальну посаду і які перші враження від роботи?

— Коли Леонід Кравчук запропонував мені стати послом у Білорусі, я відразу погодився. Адже розпочинатиму дипломатичну службу в країні, чий народ, його звичаї, культура мені близькі і знайомі, якщо не сказати більше: адже в моєму родоводі одне відгалуження глибоким корінням сягає в Білорусь. Та й за обов'язком служби я спілкувався з білорусами досить довго. Працюючи на Чернігівщині, часто бував у сусідів.

І от я — посол своєї країни в Білорусі. В державі, де й досі живуть і працюють мої друзі. Тому дипломатичне становлення відбувається в основному гладко. Проблеми, які виникають, вирішуються якщо не відразу, то без зволікань. Мені легко ще й тому, що майже досконало знаю білоруську мову. Та й мої помічники впевнені, що через зо два місяці мовних проблем не буде.

В українського і білоруського народів спільне коріння, спільна доля. І вирішувані проблеми — також спільні. Тому із задоволенням відзначаю, що як дипломат я не відчуваю себе за кордоном.

— І все ж життя посла безпроблемним назвати навряд чи можна. Що оволоді…

Представля…

ІЗ Д…
«ГОЛОСУ…

Народився … року в с. Жу… кої області. Ук… закінчив сі… кий інститут … каської облас… вчений агро… 1957-62 роках… ловним агроно… ним агрономо… райсільгоспінс… державним і… закупках в с.… нопільської об… ку — на парт… 1971 року — … голови виконк… кої обласної … трудящих. В … дений на робо… кого обкому … 1978-80 роках… демії суспільн… ві. З 1980 ро… конкому обла… 1990 — голова… обласної Ради… татів.

ває в такому… помислами в …

— Між У… руссю укладе… угоди. У дер… одною є кон… зання. Одне … ших завдань … щоб ці зобов… вались. Оста… рушились ек… ки. Нині ми … практично за… ловлюючись … сповнюємо ст… вим змістом.

Багато до… вати і у сфер… них відноси… не мають к… характеру, ал… вирішувати …

ПІДКАЗКА М…

До кінця нинішнього року Киргизстан змож… виробництва, а в 1993 році стабілізувати еконо… чає програма економічного розвитку країни на… ку, яку було розглянуто на останньому засіда… кої Держради. Її підготовлено за допомогою ек… ного валютного фонду.

Головна особливість програми в тому, що коли донині просування республіки до ринку мало відносно «м'який» характер, то тепер обрано рішу…

чіші шляхи … проведення ж… вої та кредит… дикальне ск… них витрат, …

Нові віяння

ПОРЯТУНОК… У ЧЕКОВИХ КНИЖ…

Розрахункові чекові книжки будуть введе… тані. Їх виготовить акціонерний комерційн… менистан».

Нова система розрахунків знадобилася у зв'язку з переходом республіки на вільні ціни й зняття обмежень на зарплату. Це в багато разів збільшило обсяг готівки й створило певні проблеми. Вихід із ситуації, вважають місцеві фінансисти, у введенні чекових книжок. Їх випустять двома мовами — туркменською й російською. Чекову книжку може одержати будь-яка людина, що здала готівку в один із банків Туркменістану. 30 від…

…сотків від за… мадян респу… вуватимуть … За словами … банку

Х. Оразова, … його вимогу … буде видано … його рахунку … сникам чеко… має намір в… під мінімаль… строк від 15…

АМ…
Ашгабат.

Експрес-новини

ДОПОМОГА ПІД КОНВОЄМ

Великобританія і США схвалюють резолюцію ООН, спрямовану на забезпечення воєнізованої охорони вантажів допомоги для Боснії.

Як заявив міністр закордонних справ Великобританії Херд прийнята резолюція дозволить ефективніше подавати допомогу боснійському населенню.

ВІЗИТ ДО СУСІДІВ

До Албанії прибув Президент Югославії Панич. Він має вирішити ряд важливих політичних питань, які дозволять зняти напруженість у відносинах між двома державами, викликану підтримкою урядом Албанії прагнень албанців Косово до незалежності.

ІЗРАЇЛЬ ГОТУЄТСЯ ДО ПЕРЕГОВОРІВ

Про зміну офіційної політики Ізраїлю щодо Організації визволення Палестини повідомило міністерство закордонних справ цієї держави. Зокрема, внесено поправку до закону 1986 року, який забороняв будь-які контакти з членами ОВП.

Незважаючи на зроблене, Ізраїль наполягатиме на тому, щоб ОВП було заборонено брати участь у переговорах щодо Близького Сходу, що відбудуться у Вашингтоні.

ЗА ПЛАНОМ, АЛЕ НАПРУЖЕНО

Перевіривши черговий об'єкт на території Іраку, група інспекторів ООН повернулася до Багдада. Керівник групи сказав, що їм вдалося перевірити все заплановане. У той же час експерти стверджують, що працювати доводиться в напруженій обстановці.

СПЕКОТЛИВЕ ЛІТО В КАБУЛІ

Тривають бої між шиїтськими та суннітськими угрупованнями моджахедів у Кабулі. У бойових діях використовуються артилерія, танки, ракети «земля — земля». Зруйновано кілька житлових кварталів.

Спроби уряду виступити посередником між конфліктуючими сторонами і припинити бої успіху не мали.

Власкори повідомляють

СПОКІЙ БУВ НЕТРИВАЛИМ

Після двомісячного затишшя поновилися атаки азербайджанської армії на Лачинський район Нагірного Карабаху, що його контролює сьогодні вірменська сторона і через який проходить гуманітарний коридор, що з'єднує Карабах з Вірменією. Нещодавно один з вірменських підрозділів, який розташовувався поблизу Лачина, зазнав раптового нападу. В результаті більш як десять вірменських бійців загинуло, багато пропали без вісті. Даний інцидент викликав бурхливу реакцію у Єревані. Комендант Горисього району Вірменії, який межує з Лачинським, звинувативь міністра оборони РВ у поразці вірменської сторони у цьому бою. Він заявив, що вказаний підрозділ не раз звертався по допомогу до МО РВ. Але, на жаль...

Що стосується вірмено-азербайджанського кордону, то тут теж ситуація досить неспокійна. Вже стали регулярними нальоти азербайджанської військової авіації на прикордонні села Вірменії, не припиняються ракетно-артилерійські обстріли. Розпорядженням Президента РВ у чотирьох районах республіки — Мегринському, Капанському, Горисському й Красносельському — введено надзвичайний стан.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

ЦЯ БЛИЗЬКА І ЗНАЙОМА КРАЇНА

Наш співрозмовник — Надзвичайний і Повноважний Посол України в Білорусі Володимир ЖЕЛІБА

— Володимире Івановичу, ось уже більше місяця, як ви працюєте в Білорусі. Вперше в історії два сусідні народи встановили дипломатичні відносини. Зроблено перший крок до цивілізованого співробітництва незалежних держав. З яким почуттям ви сприйняли цю відповідальну посаду і які перші враження від роботи?

— Коли Леонід Кравчук запропонував мені стати послом у Білорусі, я відразу погодився. Адже розпочинатиму дипломатичну службу в країні, чий народ, його звичаї, культура мені близькі і знайомі, якщо не сказати більше: адже в моєму родоводі одне відгалуження глибоким корінням сягає в Білорусь. Та й за обов'язком служби я спілкувався з білорусами досить довго. Працюючи на Чернігівщині, часто бував у сусідів.

І от я — посол своєї країни в Білорусі. В державі, де й досі живуть і працюють мої друзі. Тому дипломатичне становлення відбувається в основному гладко. Проблеми, які виникають, вирішуються якщо не відразу, то без зволікань. Мені легко ще й тому, що майже досконало знаю білоруську мову. Та й мої помічники впевнені, що через зо два місяці мовних проблем не буде.

В українського і білоруського народів спільне коріння, спільна доля. І вирішувані проблеми — також спільні. Тому із задоволенням відзначаю, що як дипломат я не відчуваю себе за кордоном.

— І все ж життя посла безпроблемним назвати навряд чи можна. Що оволодіває в такому разі вашими помислами в даний момент?

— Між Україною і Білоруссю укладено двосторонні угоди. У держав одна перед одною є конкретні зобов'язання. Одне з головних наших завдань — домагатися, щоб ці зобов'язання виконувались. Останнім часом порушились економічні зв'язки. Нині ми починаємо все практично заново, або, висловлюючись конкретніше, сповнюємо старі форми новим змістом.

Багато доведеться працювати і у сфері міжнаціональних відносин. Вони у нас не мають конфронтаційного характеру, але деякі питання вирішувати треба. Хоча б отаке. У Білорусі живуть більш як 290 тисяч українців. Їхніх національних інтересів ніхто ущемлювати тут не збирається. Та немає навіть україномовних класів, не кажучи вже про школи. Хотілося, щоб українці мали можливість робити свої передачі на Білоруському телебаченні, радіо. Проблеми ці вирішуються, взаєморозуміння з білоруської сторони ми відчуваємо. Але робота тільки починається.

— Все, про що ви розповідаєте,— турботи для нинішнього. А які перспективи?

— Перспективи бачаться у поглибленні інтеграції економічних зв'язків. Особливо що стосуються виробництва, а також експорту з Білорусі товарів народного споживання. Непочатий край роботи у налагодженні і розвитку громадських зв'язків, культурного обміну. Скажу відверто: ми поки що не маємо механізму обміну інформацією. Для цього треба створювати вигідний інформаційний простір. І, природно, проблеми національного відродження українців у Білорусі. Однак тільки без притаманного нашому часові педалювання на поодиноких недоліках.

— Чи задоволені ви, Володимире Івановичу, умовами роботи в Білорусі?

— В основному так. Ось бачите: живу у двомісному номері готелю: дорогувато, правда, обходиться такий «офіс». Але є домовленість, що невдовзі переїдемо до окремої резиденції. Тоді заберемо сюди і сім'ї.

— А у вас велика родина?

— Дружина, двоє дорослих дітей. Три онуки з дочкою живуть у Чернігові. А дружина і син з сім'єю поки що в Кіровограді, де я працював до призначення послом. Скучаю за ними, звичайно. Хоч і для цього часу практично немає.

— І все ж випадає вільна хвилина, і ви...

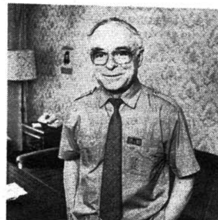
— Йду до лісу. Мені дуже подобається тутешня природа. Багато в ній величного, спокійного, доброго. Чи не звідси у білоруського народу його розсудливість, гостинність, щирість.

Інтерв'ю провів Віктор ХОРОШКО, власний кореспондент «Голосу України».
Мінськ.

Представляємо дипломатів України

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Народився 24 лютого 1934 року в с. Журавка Чернігівської області. Українець. В 1957 р. закінчив сільськогосподарський інститут в м. Умань Черкаської області, за фахом — вчений агроном-рільник. В 1957-62 роках працював головним агрономом МТС, головним агрономом, начальником райсільгоспінспекції, головним державним інспектором по закупках в с.м.т. Заложці Тернопільської області. З 1962 року — на партійній роботі. З 1971 року — перший заступник голови виконкому Тернопільської обласної Ради депутатів трудящих. В 1973 році переведений на роботу до Чернігівського обкому КП України. В 1978-80 роках навчався в Академії суспільних наук у Москві. З 1980 року — голова виконкому обласної Ради, а з 1990 — голова Кіровоградської обласної Ради народних депутатів.

В 1990 році був обраний до Верховної Ради України від Новоархангельського виборчого округу № 233 Кіровоградської області.

В березні 1992 року призначений Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Білорусь.

Одружений. Має двох дітей.

Програми

ПІДКАЗКА МВФ

До кінця нинішнього року Киргизстан зможе зупинити спад виробництва, а в 1993 році стабілізувати економіку. Це передбачає програма економічного розвитку країни на найближчі півроку, яку було розглянуто на останньому засіданні киргизстанської Держради. Її підготовлено за допомогою експертів Міжнародного валютного фонду.

Головна особливість програми в тому, що коли донині просування республіки до ринку мало відносно «м'який» характер, то тепер обрано рішучіші шляхи. Передбачається проведення жорсткішої грошової та кредитної політики, радикальне скорочення бюджетних витрат, реформа банківської системи, різке прискорення приватизації. Зростуть податки, акцизні збори на певні товари, а також на спиртні напої, цигарки та нафтопродукти. Доходну частину бюджету, судячи з усього, передбачається формувати в основному через величезне оподаткування прибутків.

Щоб добитися успіху, треба вкласти в економіку республіки 400 мільйонів доларів. Частину з них, за умови дотримання ряду вимог, може надати МВФ, а іншу доведеться просити у світового співтовариства. Погодиться воно їх дати чи ні — поки що нікому не відомо. Тому оптимістичний характер програми киргизстанці сприйняли досить стримано. Зрозуміло, що за будь-якого розвитку подій основній масі рядових мешканців республіки доведеться тісніше затягнути ремінця.

Євген ДЕНИСЕНКО.
Бішкек.

Нові віяння

ПОРЯТУНОК — У ЧЕКОВИХ КНИЖКАХ

Розрахункові чекові книжки будуть введені у Туркменистані. Їх виготовить акціонерний комерційний банк «Туркменистан».

Нова система розрахунків знадобилася у зв'язку з переходом республіки на вільні ціни й зняття обмежень на зарплату. Це в багато разів збільшило обсяг готівки й створило певні проблеми. Вихід із ситуації, вважають місцеві фінансисти, у введенні чекових книжок. Їх випустять двома мовами — туркменською й російською. Чекову книжку може одержати будь-яка людина, що здала готівку в один із банків Туркменистану. 30 відсотків від зарплати всіх громадян республіки перераховуватимуть на їхні рахунки. За словами голови правління банку «Туркменистан» Х. Оразова, вкладникові на його вимогу будь-якої миті буде видано суму, що є на його рахунку. Крім того, власникам чекових книжок банк має намір видавати кредити під мінімальні відсотки на строк від 15 до 45 днів.

Огульбібі АМАННІЯЗОВА.
Ашгабат.

РОЗПІЗНАВАЛЬНІ ІНІЦІАЛИ

У багатьох кооперативних кіосках нині продають різноманітні розпізнавальні знаки для автомашин. Який з них належить суверенній Україні?

Віктор ПАЮК.

Тернопіль.

Відповідає заступник начальника відділу Головного управління ДАІ МВС України підполковник міліції **Василь ГЕЛЕТКО.**

— Дійсно, кооперативи республіки випустили велику кількість розпізнавальних знаків для автотранспорту. Це синьо-жовті еліпси із зображенням англійських літер UR або UkR. Водії залюбки купують їх і чіпляють на свої машини. Але я змушений їх розчарувати. Придбавши такі знаки, вони лише допомагають кооператорам отримувати великі прибутки. Бо Міжнародна конвенція про дорожній рух визначила для України зовсім інший знак. Його й затверджено постановою Кабінету міністрів України за № 47 від 31 січня 1992 року. Це еліпс білого кольору, на якому чорним зображено англійські літери UA. Його прикріплюють на задньому склі з правого боку, і його наявність обов'язкова при виїзді за кордон. Саме такий знак я раджу придбати автолюбителям.

Записала Тетяна КВІТ.

СИЛОВА ЕЛЕКТРОНІКА ПРОСИТЬСЯ ДО ПРОГРАМ

Прошу розповісти, що таке силова електроніка. Яка її ефективність для народного господарства і чи працює хтось в Україні над її розвитком?

М. ПЕТРОВ.

Харків.

Як повідомили редакції в Академії наук України, над проблемою створення силової електроніки працюють Інститут електродинаміки і проблем енергозбереження та Інститут силових напівпровідникових пристроїв. Пропонуємо увазі читачів короткий виклад довідкового матеріалу, підготовленого цими інститутами.

Відомо, що електроенергія виробляється переважно у вигляді змінного струму стандартної частоти, а застосовується в основному у вигляді постійного струму або змінного нестандартної частоти. Для цього необхідна велика кількість різних перетворювачів-випрямлячів. Вони встановлюються на основних споживачах електроенергії, різних електродвигунах. Нині в нашій республіці, як і в решті республік колишнього Союзу, застосування перетворювачів становить усього лише 2 відсотки від загальної потужності електродвигунів. До того ж вони надто громіздкі, дорогі, часто значно перевищують вартість і габарити електродвигунів. А ось напівпровідникові перетворювачі мають габарити в кілька разів менші, що дає змогу розміщувати їх прямо на валу двигуна. Застосування їх виключає шкідливий вплив на електромережу, знижує трудомісткість та вартість масової технології. Та головна перевага нових пристроїв полягає в тому, що вони дають можливість легко регулювати споживану потужність зміною числа обертів електродвигуна, а це економить від 20 до 50 відсотків електроенергії.

Розрахунки показують: насичення галузей народного господарства та побуту України сучасною перетворювальною технікою дасть змогу економити до 50 млрд. квт-год електроенергії, що рівнозначно потужності семи-восьми блоків — мільйонників. На вироблення такої кількості електроенергії потрібно щорічно 16 млн. тонн умовного палива. До цього слід додати мільярди карбованців, які витрачаються на розвиток відповідних потужностей паливної промисловості. А це значно зменшує і екологічне забруднення території.

Таким чином, великомасштабне застосування силової електроніки може позитивно впливати на структуру всієї економіки України.

Що ж необхідно для масового розвитку і впровадження нововведення? Потрібен комплексний підхід, потрібна, вважають представники вказаних інститутів і керівництво Академії наук України, спеціальна національна програма. Питання розвитку сучасної силової електроніки мають зайняти центральне місце в розробленій програмі «Енергетика». А необхідні наукові, кадрові, промислові передумови для прискореного розвитку цієї нової галузі в Україні є. Своє зацікавлене слово мають сказати тут Кабінет міністрів, Міністерство економіки України та й відповідні комісії Верховної Ради України.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ЗАПИТУЄТЕ—ВІДПОВІДАЄМО

ВЛАСНИКИ ЧЕКІВ, РАДІЙТЕ!

Заступник міністра фінансів України П. Германчук надіслав до редакції прохання поінформувати про постанову уряду Російської Федерації за 12.06.1992 року № 394 щодо компенсації подорожчання вартості легкових автомобілів власникам цільових чеків.

Прийнятою постановою встановлено: реалізацію легкових автомобілів власникам цільових чеків, виданих установами Ощадбанку Російської Федерації до 02.01. 1992 року, строк продажу автомобілів за якими наставав у 1991 році, а також власникам вкладів, строк видачі чеків за якими і продаж автомобілів наставав у 1991 році, здійснювати за вільними роздрібними цінами, що діють на момент реалізації автомобілів.

Компенсація різниці між вільними роздрібними цінами, що діють на час реалізації, і роздрібними цінами, які діяли до 02.01. 1992 року, здійснюється за рахунок республіканського бюджету Російської Федерації.

Згідно з постановою надано право власникам цільових чеків, виданих установами Ощадбанку Російської Федерації до 02.01. 1992 року, строк продажу автомобілів за якими наставав у 1991 році, а також власникам вкладів, строк видачі чеків за якими і продаж автомобілів наставав у 1991 році, повертати чеки в установи Ощадбанку Російської Федерації і отримувати компенсацію за вкладами з відшкодуванням вартості автомобіля за вільними роздрібними цінами, що діють на час повернення чеку або одержання компенсації, але не вище від цін, що діяли на 01.07. 1992 року.

Зазначене право поширюється на власників цільових чеків і вкладів, видача автомобілів за якими мала провадитися за межами Російської Федерації.

Що ж, добра звістка надійшла нам з Міністерства фінансів України. Судячи з неї, «старший брат» прагне дотримуватись слова. Так би у всьому!

СТОСУЄТЬСЯ ВСІХ ІНВАЛІДІВ

З травня цього року підвищено компенсації витрат інвалідів на бензин, техобслуговування. Це стосується всіх інвалідів чи певних категорій?

Є. ПІНЧУК.

Верхньодніпровськ Дніпропетровської області.

Відповідає провідний співробітник Міністерства соціального забезпечення **Наталія РОГОЗА.**

— Компенсація надається інвалідам усіх категорій на підставі довідки медико-соціальної експертизи за відсутності протипоказань до самостійного керування транспортом. Але тим власникам, які використовують свою машину понад сім років, потрібно мати ще й спеціальну позначку ДАІ у техпаспорті про придатність її до експлуатації.

Записала Тетяна ВОЛОШКА.

Юридична консультація

— Мені було надано відпустку у зв'язку з вагітністю й пологами тривалістю сімдесят календарних днів до і п'ятдесят шість календарних днів після пологів. За цей час виплатили допомогу, вирахувавши з неї прибутковий податок. Чи правильно це? — хоче з'ясувати Н. Федоренко з Гадяцького району на Полтавщині.

Ні, неправильно. Згідно з підпунктом «а» пункту і ст. 3 Закону УРСР від 5 липня 1991 року «Про прибутковий податок з громадян Української РСР, іноземних громадян та осіб без громадянства» допомога по державному соціальному страхуванню і державному соціальному забезпеченню, крім допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю (у тому числі допомога по догляду за хворою дитиною), не підлягає оподаткуванню.

Отже, допомога у зв'язку з вагітністю й пологами не оподатковується прибутковим податком.

Я перебуваю у частково оплачуваній відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років. Заочно навчаюсь у технікумі. Чи повинні мені оплачувати сесію? — цікавиться Т. Чередниченко з Тростянецького району на Вінниччині.

Так, повинні. Якщо в жінки, яка перебуває у частково оплачуваній відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років, виникає право на одержання оплачуваної навчальної відпустки, то за її бажанням відпустка по догляду за дитиною переривається і їй на підставі заяви надається оплачувана навчальна відпустка. При цьому жінка не зобов'язана виходити на роботу навіть на один день, як це часто вимагає власник або уповноважений ним орган. Після сесії жінка вправі продовжити перервану відпустку до досягнення дитиною трьох років. До речі, за рахунок часу навчальної відпустки відпустка по догляду за дитиною не збільшується.

Мене звільнили з роботи за скороченням штату працівників за пунктом 1 ст. 40 Кодексу законів про працю України. До пенсії ще півтора року. Підходящої роботи за фахом у службі зайнятості немає. Чи маю я право тепер вийти на пенсію? — запитує Р. Панасенко зі Львова.

Право на достроковий вихід на пенсію за півтора року до встановленого строку осіб передпенсійного віку, які мають встановлений законодавством про пенсійне забезпечення загальний трудовий стаж (у тому числі на пільгових умовах), передбачене підпунктом «г» пункту 1 ст. 26 Закону України від 1 березня 1991 року «Про зайнятість населення».

Згідно з листом Міністерства соціального забезпечення України і Міністерства праці України від 13 лютого 1992 року № 02-13/14/6-119 підпункт «г» пункту 1 ст. 26 Закону України «Про зайнятість населення» поширюється на всіх громадян, вивільнених на підставі пункту 1 ст. 40 Кодексу законів про працю України, а також у випадках скорочення чисельності або штату працівників, якщо на день вивільнення людини залишилося півтора року до виходу на пенсію і за умови її реєстрації у службі зайнятості впродовж десяти календарних днів після звільнення як таких, що шукають роботу. В цих випадках керівництво центру зайнятості за місцем проживання самостійно вирішує питання про строки оформлення їм рекомендаційного листа до органів соціального забезпечення для призначення пенсії.

Якщо осіб передпенсійного віку працевлаштувати немає можливості, за два роки до настання права на повну пенсію — пункт 2 ст. 28 Закону України «Про зайнятість населення», виплату допомоги у зв'язку з безробіттям центр зайнятості може здійснювати протягом 18 місяців підряд.

Семен КАРЛИЦЬКИЙ, юрист.

Коротко з листів

ШУКАЮТЬ КРАЙНЬОГО

Боляче від того, як в Донбасі несправедливо принижується і знищується все українське, в газетах друкується відкрита брехня про дії уряду і Президента. А в будь-якій черзі можна почути всілякі непристойності та вигадки, видумані і пущені в народ російськими шовіністами. У всіх бідах, що насунулися,— відсутність продуктів харчування та інших товарів, малі зарплати тощо,— винні Президент і Україна. Насувається голод та інші лиха — і все тільки тому, за словами шовіністів, що Україна відділилася від Росії.

Вони кричать про українізацію населення Донецького краю. А де ж вона, та українізація, якщо в Донецьку 131 середня школа з викладанням російською мовою і тільки одна — з українською.

Я — за рівноправ'я, за незалежність України разом з Кримом і Донбасом, які ніколи не були російськими, і проти тих людців, які шпетять і паплюжать все українське.

І. АЛЕКСЕЄВ.

Донецьк.

ЦІННА ВОДА

Де ж це бачено, щоб я, колгоспний пенсіонер, міг за місячну пенсію придбати собі лише кирзові чоботи!

Тримаю в підсобному господарстві корову. Чесно продаю державі молоко по три карбованці дев'яносто шість копійок за літр. А купую в неї мінеральну воду по чотири карбованці за той самий літр. Ніби й не заморська, а звичайна «Березанська», а така дорога. Немає меж безглуздю — молоко дешевше за воду. Пийте, діти, воду!

І. КУЦЕНКО.

Фастівець Фастівського району Київської області.

SHELL

SHELL IS LOOKING TO APPOINT A DISTRIBUTOR/RESELLER WHO WILL MARKET OUR WIDE RANGE OF BRANDED LUBRICANTS AS AN AUTHORISED DEALER IN WESTERN UKRAINE .THROUGH A CONTRACTUAL PARTNERSHIP WITH US,THE DISTRIBUTOR/RESELLER WILL,AS AN INDEPENDANT BUSINESS,HAVE ACCESS TO A STRONG BRAND,MARKETING SUPPORT,RELIABLE SUPPLY AND FIRST CLASS TECHNICAL SUPPORT.CANDIDATE COMPANIES MUST HAVE EXPERIENCE IN DEALING WITH WESTERN COMPANIES,BE FINANCIALLY STRONG,HAVE AN IMPRESSIVE TRACK RECORD WITH THEIR EXISTING BUSINESS AND HAVE WAREHOUSING /STORAGE FACILITIES AND AN ATTRACTIVE OFFICE.

WRITTEN APPLICATIONS IN ENGLISH ONLY, SHOULD BE MAILED OR FAXED TO
MR. YURI HAYDUK
SHELL INTERNATIONAL PETROLEUM COMPANY LTD.
REPRESENTATIVE OFFICE - UKRAINE
ROOM 106
39/41 SHOTA RUSTAVELI
KIEV 252023

FAX (044) 220 5711

TEL (044) 220 7340

ФІНАНСОВА ГРУПА «ЗОНД»

Представництво в Україні:
257022, Черкаси, вул. Горького, 6.
Тел. (8-0472) 433-301, 478-522

Шановний керівник!

Фінансова група «ЗОНД», що спеціалізується в галузі інвестиційних операцій, пропонує Вашій увазі свої послуги:

Термінове переведення грошових платежів від організацій Росії організаціям України. Умовою здійснення переводу є наявність суми платежу на рахунку російського партнера;

Оперативна конвертація грошових засобів організацій, в т. ч. безготівкових сум в готівкову валюту;

Гарантоване розміщення готівкових і безготівкових грошових засобів підприємств на зручний строк під 64 проценти річних.

Будемо вельми раді, якщо наше партнерство вирішить Ваші проблеми!

З повагою правління групи «ЗОНД».

ЛУЧ-8

Производственное акционерное общество

Газификация невозможна без нашего **крана**

Техническое описание
Краны конусные муфтовые полудюймовые латунные для газификации жилого сектора на P_p 0,01 мПа. Контракты до 3 000 000 штук. Ориентировочная цена: без почтовых или транспортных расходов - 100 руб./шт.

453350 Кумертау, Ленина, 4, а/я 128; тел. (34761) 2-16-49; факс: 2-32-12
т-т 350759 НУР

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СВІТОВОГО БАНКУ (США), ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ І САМОВРЯДУВАННЯ ПРИ КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

оголошують набір слухачів-економістів у школу ринкової економіки на 1992—1993 роки з таких студій: макроекономіка, мікроекономіка, національні рахунки, використання математичних методів у економіці.

Навчання для слухачів школи проводиться безкоштовно силами українських і зарубіжних учених у два етапи: перший підготовчий курс **[5 жовтня — 14 листопада]**. Після складання іспитів до 10-ти кращих слухачів школи продовжать навчання в Інституті економічного розвитку (Вашингтон); по основному курсу **[1 березня — 23 квітня 1993 р.]**. Для вступу до школи абітурієнти заповнюють розгорнуту заяву. **Заяви приймаються щоденно з 3 серпня по 1 вересня від 9.00 до 17.00 години.**

Звертатися за довідками та здавати документи за адресою: Київ-57, вул. Е. Потьє, 20, кім. 103, тел. 441-76-67.

УКРАЇНО-КАНАДСЬКЕ СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО

КОБЗА

друкує швидко, якісно, надійно на поліграфічному обладнанні західного виробництва буклети, брошури, плакати, листівки, візитки, бланки;

пропонує:

комп'ютерний набір з використанням лазерної техніки книжок, газет, журналів, високоякісний друк на сучасному обладнанні за віковими традиціями книгодрукарства;

гарантує:

сервісне обслуговування, доступні ціни.

УКСП «КОБЗА» — виконавець замовлення на виготовлення друкованої продукції до XXV Олімпійських Ігор у Барселоні.

Телефонуйте нам: 269-82-26.

Барселона-92

ВОНИ ПРОСЛАВИЛИ БАТЬКІВЩИНУ

Згас священний олімпійський вогонь, який протягом двох тижнів освітлював арени Барселони, зігрівав серця мільйонів землян. Ігри XXV Олімпіади стали надбанням історії.

А ми повернемося до останніх днів спортивного форуму планети. Вони виявилися досить успішними для атлетів України. Дуже порадували болільників чарівні грації з Києва. Чемпіонкою Олімпіади з художньої гімнастики стала Олександра Тимошенко, а її подруга Оксана Скалдіна — бронзовим призером. Тут, як кажуть, справедливість взяла гору. Дуже не хотілося декому в Москві, щоб до Барселони потрапила Скалдіна. Хоча вона за всіма законами заслужила це право. І от, як бачимо, відбувається торжество української школи художньої гімнастики, яку переможним шляхом ведуть чудові тренери Альбіна та Ірина Дерюгіни.

Ми щиро вітаємо баскетболісток Олену Жирко та Марину Ткаченко з Києва, гандболістів-киян Сергія Бебешка та Юрія Гаврилова. Їхніх земляків — вправних шаблістів Георгія Погосова та Вадима Гутцайта. А ще легкоатлеток — учасниць естафети 4×400 м луганчанку Ольгу Бризгіну і харків'янку Людмилу Джигалову. Всі вони — ОЛІМПІЙСЬКІ ЧЕМПІОНИ! І своїм спортивним подвигом прославили Україну.

Гадаємо, що золотий відблиск й у срібних нагород стрибунки в довжину Іннеси Кравець з Києва і львів'ян — каноїста Михайла Сливинського та боксера Ростислава Зауличного.

А сьогодні ми вже подумки на Олімпіадах в Ліліенхемі (Норвегія, 1994 рік) та Атланті (США, 1996 рік). На них українська команда вже виступатиме самостійно.

Футбол. Сезон починається влітку

У «НИВИ» КАДРОВІ ПРОБЛЕМИ

Один з найпомітніших колективів у першому національному чемпіонаті України, тернопільська «Нива», схоже, не збирається поступатися позиціями. Готуючись до нового турніру, ця команда виграла представницькі змагання в Угорщині «Кубок Дунаю». Потім був виїзд до Швеції. Там тернопільці провели три контрольних поєдинки. Але найбільше цікавив їх матч проти клубу «Борлаге», який виступає в елітній першій лізі шведського чемпіонату. Українські футболісти здобули переконливу перемогу — 3:1. Двічі відзначився Недоростков і раз Задвірний.

Як розповів головний тренер «Ниви» Леонід Колтун, команда зазнала відчутних втрат. До сімферопольської «Таврії» перейшов Полстянов. Ще один ключовий виконавець — захисник Тимофєєв — подався за кордон, до московського «Динамо». Вирішили грати в «Кривбасі» воротар Чистов і захисник Буц. Потягло на береги Славутича, до дніпропетровського «Дніпра», хавбека Павлюченка.

А от з поповненням негусто. В колективі з'явився лише один новобранець — форвард Задвірний із дрогобицької «Галичини». Щоправда, після річних виступів в клубах Польщі до «Ниви» повернулися Сухенко та Біскуп.

Решта запрошених ще думають. Але до заявочних днів лишився час. І в тернопільському колективі можливі зміни...

Василь ПЕТРИНЧУК.
Тернопіль.

Дебютант сподівається на вдачу

Нинішній головний тренер криворізького «Кривбасу», який дебютуватиме у вищій лізі, Володимир Стрижевський, свого часу був досить відомим воротарем. Він вдало грав у луцькому «Торпедо», київському «Динамо», дніпропетровському «Дніпрі», павлоградському «Шахтарі», нарешті — був основним вартовим воріт клубу, який нині очолює.

Стрижевський прийняв «Кривбас» у грудні минулого року. І спадщина йому дісталася, слід сказати, важка. Починати довелося з нуля. Але молодому тренерові вдалося багато: вкомплектувати склад, переконати керівництво «Криворіжсталі» і футболістів у правомірності своїх ідей. Допоміг футбольному колективові і Центральний гірничо-збагачувальний комбінат. І, як тепер кажуть, процес пішов. Колектив наполегливо й цілеспрямовано крокував до мети і здобув-таки путівку до вищого класу, перемігши в групі Б першої ліги чемпіонату України.

Найбільший внесок у здобуття цього приємного для криворізьких шанувальників футболу підвищення зробили: воротар Воробйов, захисники Козар і Трегубов, півзахисники Куриленко, Книш, Гринь, Мазур, нападаючі Филимонов і Мороз. Більшість із них мають задавати тон і на новому, вищому, рівні. Однак Стрижевський, як і в минулому грудні, збирається зміцнити склад. В захисті криворіжців з'явиться колишній гравець шепетівського «Темпу» Соловйов. З Тернополя прийшли воротар Чистов і захисник Буц. Не виключено, що в «Кривбасі» гратимуть ще кілька досвідчених виконавців.

— Головне наше завдання,— говорить В. Стрижевський,— закріпитися у вищій лізі. Хлопці діятимуть з повною віддачею в кожному матчі. В цьому не сумніваюся...

Віктор ПЕТРЕНКО.

«Cito!»

Пологи — у монастирі?!

ВТІМ, нема чому дивуватися в державі, де проблему дефіциту (йдеться про кусень хліба, метр житла чи місце в трамваї) звикли розв'язувати методом перерозподілу. Кинути кістку в натовп і дивитися, як у боротьбі за неї співгромадяни втрачають гідність — завжди було улюбленою розвагою наших політиків.

Гріх проводити таку аналогію, але Богоявленський монастир у Кременці став свого часу кісткою, за яку боролися кілька сфер. Дісталася вона нарешті охороні здоров'я. Трапилось це в 1959 році, коли обитель звільнили від її мешканців, не дозволивши навіть зібрати вирощений у саду та на городі врожай. Вибили двері в келії, де сховалися двадцять черниць, які вирішили, незважаючи ні на які накази не залишити монастиря, хоч би це коштувало їм життя, і... Черниці пішли блукати по світу, а в монастирському комплексі розташувалася районна лікарня. Чи думав хто в ті дні, що войовничі атеїсти повернуться до Бога?

Та повернулися. Радіти треба, а навколо знову плач. Після виходу в світ відомих документів, які зобов'язували повернути Церкві її власність, установи й організації, що перебували в церковних приміщеннях, опинилися перед необхідністю виселятися. Але куди? Навколо церков, соборів, монастирів, що їх займали склади, клуби, бібліотеки, лікарні, закипіли пристрасті. Не обминуло це і Богоявленську обитель. Черниці, що тут знову оселилися, спочатку делікатно чекали, коли лікарня переїде в нове містечко, яке почали будувати в 1987 році, та оскільки будова ніби заснула, стали виявляти нетерпіння. Чи можна їм докоряти? Адже сусідство й справді незручне, якщо мати на увазі, що в келіях... народжувалися діти: одне з приміщень належало пологовому будинку. Не влаштувало це сусідство і медиків: яка санітарія, коли поруч з хворими, а тим більше з новонародженими ходять сторонні люди?

У пологовому будинку проводили ремонт і на той час перевели породіль в інше приміщення. Тим і скористалися сестри. З іконою Божої Матері в руках рушили вони відремонтованими келіями... І що ти їм? А нічого. Хіба в газету напишеш: мовляв, рятуйте, родити нема де. Тобто можна заздалегідь поїхати до Почаєва, Шумська або й Тернополя. Але це не для селянки, яка й на день не може кинути господарство. До того ж трапляються і екстрені пологи, то що ж, у машині родити? І родили...

— Приїздив до нас міністр,— розповідає головний лікар центральної районної лікарні Микола Сидорук.— Потім дзвонив. Дещо допоміг. На якийсь час будівництво медичного містечка «прокинулося». Але ж ви знаєте, що робиться з грошима. Коштів, які минулого року нас могли врятувати, сьогодні замало. Потрібно вісім мільйонів. Збираюся до голови Комісії з питань здоров'я людини — чи допоможе? Черниці ж щодня нагадують, що ми тут зайві. У монастирі залишаються швидка допомога, очне і лор-відділення, господарські служби. Для породіль вивільнили дитяче відділення, яке перевели до санаторію. Тридцять ліжок рятують в екстрених випадках. Але ходимо, можна сказати, по краю.

А матушка ігуменя Херувіма про своє піклується. Мирська суєта заважає дотримуватись законів монастирського життя. Що поробиш, у неї свій шлях і свої цінності. До монастиря вона прийшла в 53-ому, коли той відроджувався після більшовицького розгрому. Кількарічне перебування в приміщеннях промислових цехів (а працювали там і ковбасники, і меблевики, і пекарі) далося взнаки. Однак усе привели в порядок. Як же гірко було в 59-ому покидати стіни, що стали рідними! Та пережили. Бог дав — повернулися, а тут...

Кожному своє на цій землі. Черниці — молитва, матері — дитя. Чи покарав Бог того, хто поставив їх одну проти одної, щоб ненавиділи і проклинали? Не дано знати. Але дано бачити: протистояння триває.

Марина ДЯТЛОВА.
Кременець,
Тернопільської області.

Телебачення

СЕРЕДА

12 серпня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Свічадо.
10.30 Художній фільм для дітей «Вундеркінд».
11.55 УТН.
12.10 Кінозустрічі.
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. Старти надій.
16.35 Звучать українські народні мелодії.
17.00 Науково - популярний фільм «Казак — душа правдивая...».
17.30 В органному залі.
18.00 Мультфільм.
18.15 Телефан.
19.00 УТН.
19.10 Старовинні мініатюри.
19.30 Авансцена. Коломийський драматичний театр.
20.35 Реклама.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.35 Привіт, Маріє. VI відбірковий тур фестивалю української популярної музики.
22.20 Г. Хоткевич. «Гуцульський рік». Вистава Коломийського драматичного театру. У перерві — УТН

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Мультфільм.
8.00 Новини.
8.20 «Багаті теж плачуть».
9.50 Мультфільм.
9.55 Прем'єра художнього телефільму «Бажання співати». 2 серія.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
13.10 Телемікст.
13.55 Блокнот.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Сьогодні і тоді.
14.50 «Беноні та Роза». Художній телефільм. 1 серія.
15.55 Фільм — дітям. «Пригоди Електроніка». 3 серія.
17.00 Новини.
17.20 Студія «Політика» показує: «Нагадування про майбутнє».
17.40 Книжковий двір.
18.20 «Багаті теж плачуть».
19.05 Г. Бурбуліс бере інтерв'ю у Г. Бурбуліса з допомогою В. Познера.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра художнього телефільму «Бажання співати». 2 серія.
21.45 Честь маю... Розвідка. Передача 1.
22.15 Фермата.
22.40 Вечірній альбом.
23.00 Новини.
23.25 Дев'ятка.
23.55 «Беноні та Роза». Художній телефільм. 1 серія.

КАНАЛ «РОСІЯ». ІІ ПРОГРАМА УТ

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Вікно в Росію.
8.50 Ретро. Л. Миров та М. Новицький.
9.30 Музичний екзамен № 2.
11.10 «Незвичайна виставка». Художній фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Козирна дама.
15.30 «Дитячі мрії». Прем'єра фільму (Франція). 14 серія.
16.00 Християнська програма. «Зберегти себе».
16.30 Там-там-новини.
16.45 Т.Ін.Ко.
17.00 ТрансРосефір.
17.45 М-трест.
18.00 Київська панорама.
18.20 Телебіржа інформує.
18.30 «Ганнині квіти». Український національний гобелен.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 «Санта-Барбара». 65 серія.
20.20 Прем'єра телефільму «СРСР — США: велика гра». Фільм 2. (Франція—Іспанія).
21.25 Концерт духовної музики.
22.00 Вісті. Астрологічний прогноз.
22.20 Розповідь про неспокій. М. Грушевський.
23.10 Музична програма за участю майстрів мистецтв України.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.25 Мультфільм.
13.30 Худ. фільм «Час не чекає».
18.20 Мультфільм.
18.45 Худ. фільм «Знахар».
21.00 Музика.
21.15 Мультфільм.
21.30 Худ. фільм «Близнята».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 447.500

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311151.
1 2 3 4 5 6 7 8 9